

PROP DE VOSALTRES

Els pobres

Estimats diocesans:

La paraula *pobre* té moltes accepcions, segons el diccionari, i pren molts matisos en el parlar quotidià. Engloba sentiments de compassió o de temor i s'utilitza de mil maneres fugint sempre de la realitat definida: «pobre és el necessitat que no té el necessari per viure». Tothom intenta escapar del que sembla una maledicció i cerca solucionar la seva vida i la de la seva família amb una certa honestedat, enarborant la dignitat personal que proclamen els drets humans, signats per molts països del nostre món.

Els textos evangèlics que anuncien les paraules i els fets de Jesús van molt més enllà en la consideració de pobres i pobresa, fins a distingir de manera clara i nítida totes dues realitats: els pobres, com els preferits d'Ell; i la pobresa, com una situació que convida a compartir el que tenim amb els altres, sense pretendre acumular a costa del proïsme. Reconeix, a més, en aquesta posició, les limitacions estructurals del gènere humà i la fragilitat manifesta de cada persona que de manera constant para la mà demanant ajuda.

Els llibres de l'Antic Testament són plens de referències a la situació de pobresa i exigeixen preocupar-se'n amb l'objectiu d'una atenció permanent als necessitats; assenyalen, alhora, les actituds que tot creient ha d'observar si accepta la voluntat de Déu, qui li ordena d'una manera didàctica l'amor als altres amb una clara preferència pels més pobres. Els profetes són fermament intolerants, te-

nen paraules molt dures amb els qui no acullen aquesta voluntat divina i llancen fortes acusacions contra les desigualtats i contra tots aquells que les promouen o les consenten. També són molt colpidores les cartes de sant Joan, en un sentit general; les de sant Pau, que es fixen en l'àmbit interior de les comunitats naixents; i les dels Sants Pares, que ensenyen a lluitar contra les causes de la pobresa.

Aquest és un tema molt ampli i ple de variables que excedeixen les línies d'aquest comentari dominical. Ha estat tractat des d'un vessant històric, des de la sociologia, des de la cultura en general i de les actuacions de les diferents administracions públiques. Des del punt de vista cristià és fonamental no deixar-lo de banda i promoure les actituds que han de desenvolupar tots els seguidors de Jesús. Sabem que és complex, però és ineludible.

Seguint la tradició de l'Església, el papa Francesc ha tingut la valentia de proposar als catòlics i a totes les persones de bona voluntat una JORNADA MUNDIAL DELS POBRES, el tercer diumenge de novembre. Ja és el setè any que té lloc, amb gran acceptació, i posa els pobres al centre de les nostres reflexions i oracions. Per a la jornada d'enguany ha triat una frase del llibre de Tobies (4,7), que l'ha convertit en lema: «NO APARTIS LA MIRADA DEL POBRE». En els primers paràgrafs el Papa comenta la història familiar de l'ancià Tobit i les recomanacions que dirigeix al seu fill Tobies: «fes obres de justícia tots els dies de la teva vida...». Pel testimoniatge de caritat de l'ancià, el rei l'havia privat de tots els seus béns deixant-lo completament pobre, però això no va paraitzar la seva activitat caritativa. La narració continua ressaltant l'actitud del pare i del fill.

A partir del relat de Tobies, el Papa continua reflexionant sobre les causes de la pobresa i sobre l'obligada atenció que ara hem de tenir cap als més pobres. Parla de les guerres com a grans productores de pobres en el món i la constant recerca de la pau, de les conseqüències del desordre ètic que marca el món del treball i de la dramàtica situació del món juvenil. Se'ns demana lluitar contra la indiferència i no apartar mai de l'altre la nostra mirada.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La CEE valora l'informe del defensor del poble

Els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) van celebrar, el passat dilluns 30 d'octubre, una Assemblea Plenària extraordinària per estudiar i valorar l'informe presentat pel defensor del poble sobre els abusos a menors en el si de l'Església, així com l'estudi de la sol·licitud del despatx Cremades & Calvo Sotelo per ampliar el termini de lliurament dels treballs que fa per encàrrec de la CEE sobre la mateixa qüestió.

Els prelats van manifestar el desig de treballar conjuntament en la reparació integral de les víctimes i aprofundir en els camins per a la seva protecció, acompanyament i prevenció dels abusos. En la reunió es va expressar sorpresa per l'extrapolació que es fa de les dades obtingudes en una enquesta adjunta a l'informe del defensor del poble. Segons la Plenària, no corresponen a la veritat ni representen el conjunt de sacerdots i religiosos que treballen lleialment i amb entrega.

CERCA DE VOSOTROS

Los pobres

Queridos diocesanos:

Muchas acepciones hay en la palabra pobre según el diccionario. Muchos matices rodean en el habla cotidiana esa misma palabra que engloba sentimientos de compasión o de temor; se utiliza de mil modos huyendo siempre de la realidad definida, «pobre es el necesitado que no tiene lo necesario para vivir» porque cualquiera intenta escapar de lo que parece una maldición y busca solucionar su vida y la de su familia con cierta honestidad y enarbolando la dignidad personal que proclaman los derechos humanos que han firmado muchos países de nuestro mundo.

Los textos evangélicos que anuncian las palabras y los hechos de Jesús van mucho más lejos en la consideración de pobres y pobreza, hasta ser distinguidas ambas realidades con una claridad meridiana, unos, los pobres, como los preferidos por Él y la pobreza como una situación que invita a compartir lo propio con los demás, sin pretender acumular a costa del prójimo; además reconoce en esa posición las limitaciones estructurales del género humano y la fragilidad manifiesta de cada persona que de modo constante tiene de la mano solicitando ayuda. Los libros del Antiguo Testamento están llenos de referencias a esta misma situación de pobreza y exige un gran preocupación por la misma con el objetivo de una atención permanente a los necesitados; apunta las actitudes que todo creyente debe observar si acepta la voluntad de Dios quien le ordena de un modo didáctico el amor a los demás con una clara preferencia a los más pobres. Los profetas son tremendamente intolerantes, con palabras muy duras, con quienes no acogen esta voluntad divina y lanzan fuertes acusaciones contra las desigualdades y contra todos aquellos que las promueven o las consienten. También son muy impactantes las cartas de san Juan en un sentido general, las de san Pablo que se fijan en el ámbito interior de las comunidades nacientes y las de los Santos Padres que enseñan a luchar contra las causas de la pobreza.

Este tema es muy amplio con muchas variables que exceden las líneas de este comentario dominical. Ha sido tratado desde una vertiente histórica, desde la sociología, desde la cultura en general o de las actuaciones de las distintas administraciones públicas. Desde un punto de vista cristiano es fundamental su tratamiento y las actitudes que deben desarrollar todos los seguidores de Jesús. Sabemos que es complejo pero ineludible.

Recogiendo la tradición de la Iglesia, el papa Francisco ha tenido la valentía de proponer a los católicos y a todas las personas de buena voluntad una JORNADA MUNDIAL DE LOS POBRES a celebrar el tercer domingo de noviembre. Es ya el séptimo año que tiene lugar y goza de una general aceptación poniendo en el centro de nuestras reflexiones y oraciones a los pobres. Para la jornada de este año ha escogido una frase del libro de Tobías (4,7) que lo ha convertido en lema: «NO APARTES TU ROSTRO DEL POBRE». En los primeros párrafos comenta el Papa la historia familiar del anciano Tobit y las recomendaciones que le dirige a su hijo Tobías, «realiza obras de justicia todos los días de tu vida...». Por el testimonio de caridad del anciano, el rey lo había privado de todos sus bienes dejándolo completamente pobre. Esto no paralizó su actividad caritativa y continúa la narración resaltando la actitud del padre y del hijo.

Desde el relato de Tobías continúa el Papa reflexionando sobre las causas de la pobreza y la obligada atención que ahora debemos tener hacia los más pobres. Habla de las guerras como necesarias productoras de pobres en nuestro mundo y la constante búsqueda de la paz, de las consecuencias del desorden ético que marca el mundo del trabajo y la dramática situación del mundo juvenil. Se nos pide luchar contra la indiferencia y no apartar nunca del otro nuestro rostro.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El bisbe reivindica el passat de la Seu Vella com a catedral

El bisbe Salvador va presidir, el passat 29 d'octubre, la santa missa que es va celebrar a la Seu Vella de Lleida, amb motiu del Dia de la Seu Vella. Després del repic de campanes, l'antiga catedral va tornar a acollir una celebració eucarística com era habitual durant els segles en què va ser el temple principal de la ciutat. Durant la seva homilia, el bisbe Salvador va voler po-

sar l'accent en la importància de recordar l'origen religiós del mo-

nument, ja que donats els usos que té actualment l'antiga catedral, pot haver-hi el risc que s'oblidi quin va ser el motiu pel qual la societat lleidatana va erigir-lo.

Durant tot el matí, la Seu Vella va ser escenari de múltiples activitats, entre les quals, una visita guiada pel Turó organitzada per Catalunya Sacra i que va ser un èxit de participació, amb totes les places reservades cobertes.

Restaurada la façana de l'església de Juneda

El bisbe Salvador va presidir, el passat 28 d'octubre, la missa que va servir per inaugurar la façana restaurada de l'església de la Transfiguració del Senyor de Juneda. L'obra s'ha tirat endavant en una actuació conjunta de la Diputació de Lleida, el Departament de Cultura de la Generalitat i l'Ajuntament de Juneda, i ha costat uns 90.000 euros. Les actuacions s'han centrat, en bona part, en restaurar la cornisa de la façana, que havia patit desprendiments que havien obligat a instal·lar-hi un protector.

XV Trobada Nacional de la Divina Misericòrdia

L'apostolat de la Divina Misericòrdia de Lleida va participar, els dies 14 i 15 d'octubre, en la XV Trobada Nacional de la Divina Misericòrdia a la ciutat de Tarragona. El grup va estar acompanyat en tots els actes pel consiliari Mn. Xavier Jauset i es van trobar amb devots procedents de diferents ciutats d'Espanya com Albacete, Cuenca, Tarancon, Alacant, Múrcia, Sevilla, València, Toledo, Pamplona, Logronyo, Sant Sebastià, Villarrobledo, Barcelona, Tortosa i Tarragona.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «És seguint el Senyor com aprenem a conèixer-lo cada dia; és fent-nos els seus deixebles i acollint la seva Paraula

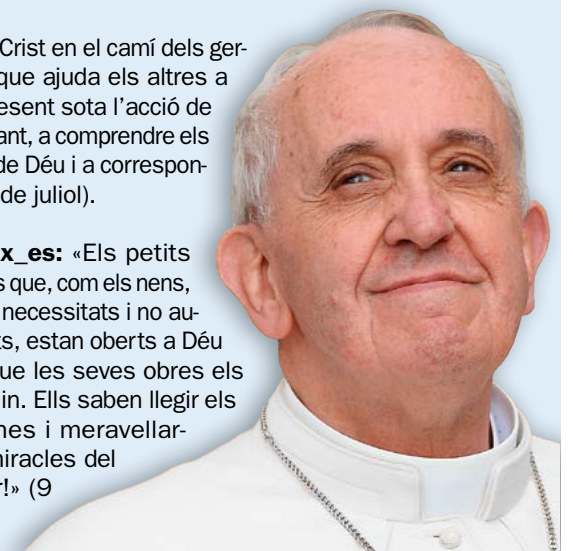
la manera en què ens convertim en els seus amics i experimentem el seu amor transformador» (29 de juny).

@Pontifex_es: «Aquesta és la profecia cristiana: respondre al mal amb el bé, a l'odi amb l'amor, a la divisió amb la reconciliació. La fe transforma la realitat des de dins» (1 de juliol).

@Pontifex_es: «El profeta és un signe viu que mostra Déu als altres, un reflex de

la llum de Crist en el camí dels germans, el que ajuda els altres a llegir el present sota l'acció de l'Esperit Sant, a comprendre els projectes de Déu i a correspondre'ls» (2 de juliol).

@Pontifex_es: «Els petits són aquells que, com els nens, se senten necessitats i no autosuficients, estan oberts a Déu i deixen que les seves obres els sorprenguin. Ells saben llegir els seus signes i meravellar-se pels miracles del seu amor!» (9 de juliol).

Arrels denuncia el sensellarisme de mil lleidatans

Un centenar de persones, convocades per Arrels Sant Ignasi, es van manifestar el passat 26 d'octubre a la plaça Paeria de Lleida per denunciar la situació de les

persones que viuen al carrer. La protesta es va fer a més de 50 ciutats de l'Estat i a Lleida s'hi va sumar Càritas Diocesana de Lleida, la Fundació Jericó, la Fundació Entre Tots i per al Bé

de Tothom (Llars del Seminari), Sant Joan de Déu Terres de Lleida, i joves d'instituts i ciutadans pel seu propi compte.

La concentració va consistir en un *flashmob*, que representava la creació de xarxes entre la gent per a obrir-les al sensellarisme. El lema d'enguany és «Comparteix la teva xarxa, que ningú es quedi fora de cobertura» i fa una crida a la ciutadania a obrir el seu cercle de contactes per erradicar l'aïllament de les persones que estan al carrer. La directora d'Arrels, Rosa Majoral, assegura que la seva entitat atén directament 1.670 persones, de les quals 1.045 no tenen llar.

REFLEXIONS

Humilitat

La humilitat és l'aigua transparent que mostra amb nitidesa el millor de cadascú. Encoratja les nostres relacions i ens fa joiosa comunitat humana.

La paraula deriva del llatí *humilites*, humilis. Fa referència a la terra, humus. És la virtut que ens connecta i expressa el nostre ésser més originari, sense doblecs ni fingiments. Ser allò que som, germans i germanes que viuen de l'Amor que sustenta i dona sentit a la vida, un Amor que cerca el bé de cada persona, que ens posa drets.

Deia santa Magdalena Sofia Barat: «Quan fecunda és l'acció dels qui estimen la humilitat i la practiquen! Donem-nos a aquesta virtut tan estimada del Diví Mestre, i tots els béns ens vindran amb ella.»

La humilitat és la virtut que potencia les persones, permetent la vida de tots, incloent-hi, sumant, compartint, alegrant el cor. Fa caure defenses i ens allibera d'esforços inútils d'aparentar allò que no som. És la clau de la llibertat interior que tant anhelem.

Jesús ens diu: «Apreneu de mi que soc mans i humil de cor, i trobareu descans per a les vostres ànimes». És en aquesta escola on trobarem la llibertat, la pau, i la felicitat que tant desitgem.

La humilitat és allò oposat a l'orgull. En aquest món on sembla que calgui inflar els «egos» per sobreviure, competint contra els germans, generant divisió i malestar, la humilitat apareix com l'aigua vivificadora sobre el cor ressec. Ens convida a compartir els dons rebuts amb simplicitat i a fer-los servir per al bé de tots. La humilitat és la veritat, és l'antídot de l'orgull i del mal.

Magdalena Sofia, dona profunda-ment unida al Cor de Jesús, va entendre que «l'Esperit Sant baixa fins a l'humil, habita a l'interior, conversa amb el senzill». Trobar persones humils eixampla el cor, oxigena l'ambient, neteja el cor, és un regal d'amor, és el patatge serè que reconforta l'ànima.

Gna. Margarita Bofarull

Preparació del Congrés Inspira i Consell Pastoral

Un grup de persones de la diòcesi de Lleida compromeses amb l'evangelització en àmbits com ara la catequesi, l'apostolat seglar, Càritas o l'anima-ció de la comunitat, es van reunir a l'església del Pilar el passat divendres 27 d'octubre, per preparar la seva participació al Congrés Inspira, que se celebrarà els propers 17 i 18 de novembre a Barcelona.

Per la seva part, els membres del Consell Pastoral del bisbat es van reunir aquest dimecres 26 d'octubre per tal d'encarilar l'últim curs del Pla Diocesà Pastoral, que va

començar el 2020 i finalitza el pròxim estiu del 2024 amb l'objectiu d'evangelitzar amb projectes i activitats.

Memòria de l'Església Catòlica a Catalunya

El deu bisbats amb seu a Catalunya han distribuït entre els fidels durant els darrers dies la seva Memòria de l'any 2022.

En aquesta Memòria es recullen les dades més rellevants relatives a l'activitat que desenvolupa l'Església a casa nostra.

El fulletó, que inclou dades i testimonis de religiosos i seglars, complementa el que ha editat la Conferència Episcopal Espanyola per al conjunt de l'Estat, i ha estat elaborat conjuntament pels diferents equips de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Tarraconense.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, vgs. i mrs. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Presentació de la Benaurada Verge Maria al temple; sant Gelasius I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dimecres [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Santa Cecília, vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deïxebles de Pau.

23. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29 / Lc 19,45-48]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermi- na, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs., a Còrdova.

25. ■ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Santa Caterina d'Alexandria, verge i màrtir, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, religiosa camal-

dulença; sant Erasme, màrtir; sant Gonçal, bisbe.

26. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [Ez 34,11-12. 15-17 / SI 22 / 1Co 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

Diuenge XXXIII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança»

Podria semblar, a primera vista, que l'evangeli d'avui parla de diners (llegim *milions*) i de com nosaltres hem de guanyar més diners a partir dels que ja tenim. Però el text original parla de *talents* una paraula que indica una moneda però també les nostres capacitats, tot allò que tenim, tot allò que Déu, l'amo ens ha donat. Podem parlar de dons naturals, del do de la fe, dels carismes, de l'evangeli que hem de fer arribar a tothom, dels germans als que hem d'ajudar, de les nostres responsabilitats... Tot són talents/milions que ens ha donat l'amo. El que cal és que ho posem tot al servei del Regne de Déu, al servei dels germans sense deixar-nos endur per la peresa, la rutina o la comoditat de no voler arriscar-nos gens. El que denuncia l'amo a l'últim dels seus criats és precisament això: *Ets un administrador dolent i gandul*. Ni tan sols s'ha molestat per dur els diners al banc. Com veiem l'amo no valora tant el resultat com l'esforç, el treball, la dedicació, l'entrega a la nostra tasca. L'elogi és: *Ets un administrador bo i de confiança*. En canvi a l'últim li diu: *Ets un administrador dolent i gandul*. En aquest sentit podem llegir l'elogi que fa la primera lectura de la bona esposa (només en llegim un fragment): *Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa i els seus dit agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents*. Però l'autor de Proverbis valora sobretot la seva fe: *L'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis perquè l'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix*. Sant Pau en la segona lectura ens convida a no ser ganduls, a no dormir: *Tots sou fills de la llum i del dia. No som pas fills de la nit ni de la foscor; per això no hem de dormir, com els altres sinó vetllar i viure sobriament*. Avui ens cal prendre consciència que tots els dons, totes les qualitats, tot el que tenim és do de Déu però que ens ho ha donat perquè ho posem al seu servei i al servei dels germans, perquè doni molt de fruit en la nostra vida.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanyats que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolers a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú.

Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 25,14-30)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo. Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: «Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més.» L'amo li va dir: «Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.» Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: «Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyats dos més.» L'amo li va dir: «Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.» Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: «Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre.» L'amo li contestà: «Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca.» Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 31,10-13.19.20.30-31)

Una mujer fuerte, ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fía de ella, pues no le faltan riquezas.

Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y el lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiende sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura; la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otro dos, a otro uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó. El que recibió cinco talentos fue enseguida a negociar con ellos y ganó otros cinco. El que recibió dos hizo lo mismo y ganó otros dos. En cambio, el que recibió uno fue a hacer un hoyo en la tierra y escondió el dinero de su señor.

Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco». Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; Mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo». El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».